

دەنگۆلە چیرۆک

كەلخووتە كان *

تەها ئەحمەد رەسوول
(سليمانى)

دەیانپوانییە پۆژمیرە کۆنەكەى باپیریان، تۆمارى سالانى پەنجاكانیان دەخویندەو. لە لاپەرەپەكدا كەشتی مەیمونەكان وەك ناوونیشانیكى قەبارە گەرە نووسرابوو، بەسەر سوپمانەو نیگیان بریپە پوخسارى یەكدی.

(گواپە ئەو دوكانە شپە كەشتییەكەى نووحە و خەلق خۆنەوار دەكات، دەیانكاتە منەوەر و چاوكراو، ئەمپۆ كۆپوكالەكانم هان دا و كەوتنە بەردەفركی، دوكانەكەیان بە بەرد داپیژا، مەیمونەكانى ژورەو لە ترسى گیڤەى بەرد لە قوژینكدا چووبوونەو قاوغەكەى خۆیانەو). كەوتنە پێكەنین، برا بچووكەكە دەمى لار كردهو و گوتى: ئۆ، باپیرمان كەم نەبوو، بە بەردى كۆپوكالەكان فیرى وانەى باشى كردون!

تریقانهو و لە لاپەرەپەكى دیکەدا نووسرابوو تۆفیقه شووتى.

(قەسرەكەى دروست دەكرد ئەو قەزازه تازە هەلكەوتوو، بە بەكرى هاوئەلى دیرینی مندالیم گوتبوو چەند كۆپوكالێكى جەربەزە بێنیتە مەیدانەكە، بە قەلەمبەرەكانى ناو دەستیان هەموو پرکە شووتییەكانیان لە بنەو بریبوو، لە داخى شووتییەكانى ئاگای لە قەسر و مەسر نەمابوو تۆفیقه شووتى).

لە خوارەو ش نووسیوی:

(بۆ شار هێی باوكتانه ناوتانى تیدا دەربكەن و وەك تاووس كلكى خۆتان گیڤ بکەنەو؟!)

دایانه قاقای پیکه نین، برا گه وره که گوتی:
 خراب نییه، باشی کردوه، به لام قه سره که
 دروست کراوه و تا ئیستاش هر ماوه، ده بیټ
 ئه و شوینه ش بکړین، ته ختی زه وی بکین و
 ته لاریکی نویی له سهر دروست بکین، به وهش
 هم به یه کجاری ناوی ئه و قه زازه ناهیلین و
 هم خه ونه که ی باپیریشمان به دی ده هیټین،
 من ته وای پرکی قه سره که ی ده بپرم!

کلاو بابره وو

کلاویان له سهر نابوو، ئه ویش له گه ل تریقانه ویدا
 گوتبوی کلاویان به دیاری بۆ نارووم و ده مکه نه
 ده مرپاستی گه له کم، با کوتایی به جامانه
 له سهره کان به یتیم، هر ده هیټیم.

چل و پینج سال له گه لیاندا شه پی به رپا
 کرد و له بری ئه وه ی جامانه به سهره کان بنه بر
 بکات، پڙه یان زیاتر ده بوو.. له دژیان، له
 دژی خاکه که ی خوی، دژی شاخ و پیکه نینی
 منداله کان، ولات سی سهرۆکی گۆپی و ئه ویش
 هه موو شیوازه کانی تاقیکرده وه و هر نه یتوانی
 بیټه خاوه ن کلاوی خوی.

به و داخه وه سهری نایه وه، ئیتر نۆره ی
 کورپه کانی هات.. کلاو، شه پقه، ته قیله،
 کاسکیت، کلټه، ته نیا عه گال و ته ربووش و
 عه مامه مابوو بیبه ستن و ئه وانیش پازده سال
 به رانه بر جامانه کان وه ستانه وه، له باوکیان
 خراپتر مایه پوچ بوون، بیجگه له خویان،
 خه لکیکی زوریان دوی خویان خستبوو، هم
 خویان و هم خه لکه که یش نه یانده زانی دوی چ
 کلاویکی نادیار که وتوون، نه یانده زانی کلاویان
 له سهر نراوه، نه ک هر کلاو، بگره که لله شیان
 ده میکه با برده ویه تی!

گه مزه

له دوا چرکه کاندای زانی هاوړیکانی خستویانه ته
 ته له زگه وه، گیانی دها و میشکی ده یتوانی
 هه موو وینه کان بگه یه نیته وه به یه کتری، له و
 لیشاوی وینانه دا که پیکه نینی دزیوی هاوړی
 دوژمنه کانی زیاتر به رجه سته بوون، تروسکه ی
 هیوایه کی به کورپه که ی بوو تۆله ی بکاته وه .
 چل و حوت جار دره خته کان گۆپه که یان
 کرده وه و ته مه نی کورپه که ی گه یشته شه ست
 و دوو سال، به لام له بری تۆله، له بری ئه وه ی
 ته له زگه که ی باوکی شی بکاته وه، له گه ل کورپی
 نامه راندای پڙگه ی گه مزه یی ده بری و پرسایری
 له خوی نه ده کرد له چ بنه چه یه که وه هاتوه و
 به ره و کوئی ده پروات!

هۆقی *

پاش تیپه پینی هه موو ته مه نیان، په راویزخراوه کان
 به خه میکی قوله وه ده یانپوانییه ناو چاوی
 یه کتری، په شیمانینیان لئ ده چوپایه وه، په شیمانی
 بۆ هه موو شتیکی، بۆ هه موو رابوردوی خویان.
 هه ره به ته مه نه که یان گوتی:

- هیچ نیشانه یه کی بۆ ماوه یی تییدا نییه،
 بگه پڙی گه ردیله یه کی له باوکی ناچیت، نه
 پوخساری، نه هیچ شتیکی!

ئه وانی دیکه به دلټیکی شکاوه وه گوئیان بۆ
 شل کردبوو، له سهری پویشت.. نه چاوه کانی،
 نه لووتی، نه ده می، نه ده ست و په نجه و نه
 ده نگیشی، هر هیچ، ئی باشه، خو ده بیټ
 شتیکی بچیته وه سهر باوانی، له باوکه وه بی،
 یان دایکی، له باپیریشی ناچیت!

یه کیکیان که چاوه کانی ده گه راند، گوتی:
 - شیوه و پواله ت گرنگ نییه، با باش
 ته ماشای کانزاکه ی بکین، ئه و چی ده کات،

چۆن بىر دەكاتەۋە، مەرامەكانى چىن، ئەو شتانه گىرگىن.

بى چارەپەك كە نەخۇشى پەنگ و پوۋى لى دامالېبو، گوتى:

- كوپى باوكى خۇيەتى، ئىمە تەفرە دراين و باش نەمانناسى، ئىمە ھەموومان ھەلە بوۋىن و ئىستائىش ددان بە ھەلەكانماندا ناھىيىن، ئەو شتانهى ئەم فېرپنەگولەيە دەيكات پىك كۆپى باوكىەتى.. لە خۇى زياتر حىساب بۇ كەسى دىكە ناكات، ھەموو دەوروشتى خۇى بە پووشكە دەبىنىت، پىى خۇش نىيە كەسىك ناو و نازناۋى ھەبى و خەلك خۇشيان بویت، يان نازايەتى و بوپى تىدا بىت و شانازى بە بنەمالەكەيەۋە بكات، پىك كوتومت باوكى خۇيەتى، ھەر خەرىكى بچووككردنەۋەى بەرانبەرەكەيەتى، بە قسەى ھەلەق و مەلەق ئابروۋى پىۋە ناھىلى و دەيكاتە نوكتەى زەمانە، ھەزى لەوانە نىيە پەروشى خاك و نىشتمانن، چارەى نەبەرد و جەربەزەكانى ناۋىت، بۇ بىگانەكان باۋەش دەكاتەۋە و دوژمنان دەكاتە نمونەى بالا و ھەز دەكات ھەموو خاك و زىدى خۇى تەفروتونا بكن، بروتان بىت لە ناخىشەۋە گالتەى بە زمانەكەمان دىت، ئەمە تەۋاۋ گوشراۋەى باوكىەتى، خۇ پەنگى چاۋ و ئەو شتانه نابنە نىشانەكان و لە بۆماۋەبىدا پەنگ بەنەۋە، من تازە بەم تەمەنە پىرەمەۋە بە ھۇش خۇم ھاتوومەتەۋە، كانزايەكى لە باپىرىشى ۋەرگرتوۋە، خۇ ئەۋىش پىگەى نەدەدا لە خۇى زياتر كەسىكى تر شتىكى بگوتايە، ئەمانە ھەر خۇيان لە لا گىرگى بوۋە و لەبەر ھەندىك شت نەيانوۋىراۋە بلېن ئىمە خوداين، دەنا ئەۋەشيان دەگوت، ئەمانە ھۇشېن، نەۋە دۋاى نەۋە ئاۋكى ھۇشېبوۋىيان

دەگەيەننە يەكتر و ھەموو سەردەمەكان خەلكى نەزانى ۋەك ئىمە دەكەنە سووتماكى ئارەزوۋە بەدەكانيان!

سوتوو

با پىت بلېم چى دەكەين، ئىمە نوپىن، دوپنى پۇششت، چاومان لە ئىستايە، ھەموو دوپنى بسپرەۋە، ئايا تۆ ئەۋەى دوپنىت؟! من ئەۋەى دوپنىم؟!

ئى.. ئەۋەى دەيكەين سىپنەۋەى دوپنىيە، كى ھەبوۋە، كى چى كردوۋە، كى بوۋى ۋاى كرد، كى ئازا بوۋ. ئەمە پۇششت، مېژوۋ پۇششت، يادەۋەرىى فشىە، خەيالە. ئەو نانە نانە ئەمپۆ لە خوانە.

تەۋاۋە.. جوانت گوت برام، ئەھا، گوتراۋە ئەمپۆ، كەۋاتە ھەموو چۈاردەۋرى خۇمان دەسپىنەۋە، بە چى؟! پەراۋىزىيان دەخەين، تۆمەتىيان بۇ دوست دەكەين، سزايان دەدەين، دەياترسىتىن، چىيان بردوۋە و خۋاردوۋە، ھەموۋىيان لى دەردەھىتىنەۋە. تۆپەلە دوۋكەلى چىرووت، نىۋە پىكى پەنگ پرتەقالىى ويسكى.

ھەلىدە، من و تۆ و بەس، ھەۋل دەدەين ناۋى ھەموو شتەكانى پابوردوۋ بگورپىن، شەقامەكان، كۆلانەكان، ھەۋرەكان، دواتر ناۋى شارەكەيش. جوانە.

برام، ئەمە نوپىۋونەۋەيە، نوپى، دەبىت چى شتى دوپنىيە نەيانھىلېن، و، نەيارەكانىشمان دەكەينە كۆن، و، ھەموو شتىك بە پەنجەى خۇمان ھەلسوورپىنن، بەم شىۋەيە.

پەنجەى ئۆكەى بۇ يەكدى بەرزەكەنەۋە، پىكەنن، دوۋكەلى چىرووت، دانانەۋەى پەرداخى خالى.

ته نیا سووتوو ده هیلمینه وه، جالجالۆکه خو میشه که ناخوات، خوینی ده مژیت و له ناو ته ونه که دی ده یکاته سووتوو، وهک سووتوی ئه م چرووته . ئم، وایه، هه موو شتیکی بیته تویکل، سووتوو!

میژی نانخواردن

ده چونه ژیرزه مینه که، نه دیده زانی براکه ی نیازی چیی هه یه و بزه یهک به سه ر لیویه وه بوو، ئه ویش به توور په ییه وه به پلیکانه که دا شو پرده بووه وه و پیشی که وتبوو.

براکه ی بردییه ژووری که لویه له کانی باوکیان، له میژی نانخواردنه که نزیک بووه وه و به توندی شه پیکی له قاچی میزه که دا، به په سستییه وه گوتی:

- ئه مه، هه موو ژیانی خوئی و هه موو ئاوات و خواسته کانی بو ئه م میزه ته رخان کرد، هه ر بییری لای خوانی پازاوه و پر خواردنی هه مه جوړ بوو، بیجگه له خواردن هیچی دیکه ی نه ده زانی! براکه ی پیکنه ی و ئه ویش مستیکی به سه ری میزه که دا دا.

- ئه وه نده ی پینچ که سی ده خوارد، گوشت، که باب، قه ل، بریانی، سه روپی... ته په ماش! روخساری ترشاند و گوتی:

- پف، له بهر خواردن ئاگای له هیچ نه مابوو، هه موو ئه و سه گ و دالاشانه ی له خوئی خپر کرده وه و هه موو شاره که یان دزی، هه موو شته کانیان دزی و ئه ویش بیجگه له م میزه نه فره تییه هیچی بیر نه بوو، چیشتی مجیوری بو به جی هیشتین!

براکه ی وهک ئه وه ی تازه له خو پابوو بیت، به په رو شه وه گوتی:

- که واته چی بکه یین؟!

- هه مووی وه رده گرینه وه، یه که یه که له چالی

چاوی هه موویان ده رده هیتمه وه، گوئی ناده مه چه په چه پیان، باوکمان نه بووایه، ئه و نه زانانه ده بوونه خاوه نی ئه و هه موو شته؟ ته وار، ئیتر شاره که هه مووی هیی ئیمه یه، قنچکیکیان بو ناهیلمه وه، قنچکیک.

ته نانه ت گولیکیش

خه مگینتر له خه مگینی، دلشکاوتر له فرمیسکی قه تیزی ناو چاوی مندا ل، گله کانیان لابرد و هه یانبوو دوا ی سه د سال، دوا ی په نجا سال، هه ندیکیشیان تازه که بوئی گلی شیداریان لی ده هات، له گو په کانیان هاتنه ده ره وه و بی ئه وه ی برواننه هیچ شتیکی ئه و دنیا یه، ریگه ی پویشتیان گرت به ر.

یه کیک له وانه ی که هیشتا که بوئی ژیانی نه کرد بوو، له لیواری گو پرستانه که وه ده یروانییه دیمه نی شار، به مه ینه تییه وه چاوی ده گپرا و هینده ی زانی که سیک که له ته مه نی باوکیدا بوو، له ولاتره وه پیی گوت:

وه ره، ته ماشای هیچ شتیکی مه که، ئیمه سنگی خو مان کرده قه لغان بو پاراستنی ئه م خا که و ئیستا که سانیک هاتوون بوونه ته سه ردار و کوپخا ناشزانن ئه سل و فه سلای خو یان چیه، زمان نازانن و هه موو دوا یان که وتوون .. وه ره با برۆین.

ته ماشای کرد لاوه ته مه ن کاله که هیشتا ده یه وی ت هه ناسه ی تر هه لمژیت که له ژیا نه کورته که یدا به فریای نه که وتبوو، خه مگین نیگا ده کات و یاده وه ریی ده گه ریته وه لای ئه و دایکه ی هینده له گه لیدا دانه نیشتوو و بوئی نه کردوو.

ته مه ن باوکه که به ئه فسووسی که وه پیی گوت: وه ره کور په که م، هه سته با برۆین، هاو ریکانمان هه موو پویشتن .. هه سته تا شو یین

له ناوه پاستی که پره کهیدا، پهرده بهربلوه کهی پراکتشا و چووو پشت په شاشه کهی، خوی ناماده کرد و په نجهی دریژ کرد، که ونه پږژنه بارانی هموویان، نه وانهی له پیشه وه پیده که نین و نه وانیش که پاسه وان بوون و چه که کانیاں به دهسته وه بوو. له چاوترووکانیکدا که سیکی لی نه هیشتنه وه له سر پییه کانی پابووستی و چاو بپریته گونده که، ته نیا نه وانه نه بی که هه ناسه یان وه ستابوو و چاوه کانیاں به ره و ناسمان ته او کرابوونه وه.

* که لخوت: مزراحی که پ، خوپی.

* هژی: کیوی.

مردنه که شیان نه کردووین به باله خانه و ته لاری بهرز، نه وان نهک یادیشمان ناکه نه وه، ته نانه تاقه گولیکیشیان نه هینایه سر گوره کانمان! لاهه که پیی هه لگرت و دوا به دوی پویشت، هه نگاویان نا و نه وانسی دیکه یان بینسی که یشتبوونه لیواری شار، نه وانسی شهید که دوی شهیدبوونیاں سهری خویان له خاک و زیده که یان هه لده گرت!

دوا یین گوند

له بهزایی قه دپاله کانه وه نیگیاں کرد که له کیوییه کان هه لده که پان، پرووه و سرچاوه ی تاقه که ده پویشتن که له لووتکه قووچه که وه ئاوی به هموو لایه کدا ده پرناند. میوانه کان به دلخوشییه وه ده یان پروانییه ده روزه ی گونده که. - نه و هه وا فینکی هه یه تی، ئیره گوند نییه، ئیره ناوه پاستی به هه شته!

میوانه په شتاله که ته او چاوه کانی نوقاندبوو و هه واکه ی هه لده مژی.

- ئیره دوا گونده، هه نه م دییه ماوه بیکن، منیش ده مه ویت لیره بژیم، پاستییه که ی بو خوم دانابوو، به لام پیکه وه ده بین.

خاکفروشه که به پیکه نین و فیزیکه وه نه وه ی گوت. چوونه سر پوخی چه مه که که پرووه که ی شین ده چوووه، خاکفروش و میوانه کان ده یان پروانییه دیمه نی رازوه و فینکی بهری گوند. له لایه که وه که پری جووتیاریک له ژیر دره ختیکدا هه بوو، میوه ی تیدا ده فروشت، به تووره پییه وه ته ماشای هاتووه کانی کرد که دیار بوو سهروه ختیکه تووره یه.

- هه نه م گونده ماوه بیده ن به بیگانه کان، نه شار ماوه، نه گوند و لادی، نه م خاکفروشانه چه نده رقیان له هاو زمانه کانی خویانه!